

Opdat ik Hem kenne

Door: Gregg Bing

“Fil.3:10: Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende;

Paulus drukt uit wat het verlangen van iedere oprechte gelovige in Jezus Christus zou moeten zijn: "Opdat ik Hem kenne". Als iemand zou kunnen beweren Christus te kennen zou het de apostel Paulus zijn geweest. Hij ontmoette de Heer van aangezicht tot aangezicht op de weg naar Damascus (Handelingen 9). Hij was een uitverkorene vat van de Heer, geroepen voor een speciaal doel. Hij ontving de openbaring van de verborgenheid rechtstreeks van de Heer Jezus Christus (Galaten 1:11-12). Hij werd geleid door de Heilige Geest om meer dan de helft van de Nieuw-Testamentische Schriften te schrijven.

Opmerking van de vertaler: De evangelieën Mattheüs-Markus-Lukas en Johannes behoren tot het Oude Testament. (Zie Hebr. 9:14-17).

Paulus was trouw in zijn bediening voor de Heer, verdragende gevangenschappen, schipbreuken, slagen, stenigingen en afwijzing door mensen, maar Paulus was voortdurend verblijd in de Heer (2 Timotheüs 4:6-8). Paulus "kende" Jezus Christus op een intieme manier. Toch werd zijn verlangen hier uitgedrukt in Filippensen 3:10: "Opdat ik Hem kenne". Wat bedoelde Paulus daarmee?

Het Griekse woord voor "kennen" is "ginosko", hetgeen betekent "door middel van ervaring leren kennen". Het verwijst naar meer dan alleen maar kennis. Het heeft te maken met iets weten door het voortdurend te ervaren. In dit geval wilde Paulus groeien in zijn kennis van Jezus Christus door voortdurend Christus in zijn leven te ervaren.

Paulus noemt drie gebieden waarin hij Christus wil leren kennen: "de kracht Zijner opstanding, de gemeenschap Zijns lijdens, en Zijn dood gelijkvormig wordende". Elk van deze gebieden behandelt een aspect van het aardse leven van Christus: Zijn opstanding, Zijn lijden en Zijn dood. Maar let er op dat deze niet in chronologische volgorde staan. U zou verwachten dat ze worden genoteerd als: Zijn lijden, Zijn dood, en Zijn opstanding. Waarom deze andere volgorde?

Eén reden hiervoor is dat Paulus niet alleen verwijst naar kennis van de feiten betreffende de Heer Jezus Christus. U leert de feiten over het leven van Christus meestal in chronologische volgorde. Dit is de volgorde die in de evangelieën wordt aangegeven. Het is belangrijk voor ons om de feiten over de geboorte, het leven, de dood, de opstanding en de hemelvaart van Christus te leren kennen, maar Paulus zijn verlangen om Christus te kennen gaat veel verder dan deze feiten.

Merk op dat er een kenmerk is dat met elk aspect van het aardse leven van Christus wordt genoemd. Paulus wilde meer weten dan de feiten over de opstanding van Christus. Hij wilde de kracht van de opstanding van Christus ervaren. Paulus wilde meer weten dan de feiten betreffende het lijden van Christus. Hij wilde de gemeenschap van het lijden van Christus ervaren. Paulus wilde meer weten dan de feiten over de dood van Christus. Hij wilde ervaren gelijkvormig te worden met de dood van Christus. Dit geeft ons de echte reden voor de volgorde van deze drie aspecten. Alleen degenen die Jezus Christus kennen als hun persoonlijke Verlosser, kunnen groeien in hun kennis van Hem. Paulus noemt de volgorde die de gelovige moet volgen als hij Christus in zijn dagelijkse ervaring wil leren kennen.

De kracht Zijner opstanding

Het eerste wat de gelovige moet ervaren is de kracht van Christus's opstanding. "Christus is ons leven" (Kolossenzen 3:4). Omdat Hij leeft, kunnen wij leven. Zijn opstanding is de basis voor ons leven.

"1Kor.15:17-21: 17 En indien Christus niet opgewekt is, zo is uw geloof tevergeefs, zo zijt gij nog in uw zonden. 18 Zo zijn dan ook verloren, die in Christus ontslapen zijn. Indien wij alleenlijk in dit leven op Christus zijn hopen, zo zijn wij de ellendigste van alle mensen. 19 Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, en is de Eersteling geworden dergenen, die ontslapen zijn. 20 Want dewijl de dood door een mens is, zo is ook de opstanding der doden door een Mens. 21 Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden.

Denk eens even na over wat er bereikt werd door de opstanding van Jezus Christus; de dood werd overwonnen (Romeinen 6:9, 1 Korinthiërs 15:20-26), de

zonde werd overwonnen (Romeinen 6:5-14; 8:1-2), en Satan werd voor eeuwig overwonnen (Hebreeën 2:14). Denk aan de enorme kracht die nodig was om dit te bereiken. Hoe kunnen wij deze kracht ervaren?

In Romeinen hoofdstuk 8 wordt ons geleerd dat de Heilige Geest van God in alle mensen woont die Christus als Verlosser hebben vertrouwd (vers 9). In dit gedeelte wordt verder gezegd dat dit de "Geest van Hem is die Jezus uit de doden opgewekt heeft" (vers 11). Wat een geweldige constatering is dat! Wat een geweldige waarheid om te weten en te ervaren dat de Heilige Geest van God, die Jezus Christus uit de doden opgewekt heeft, in het hart van elke gelovige woont.

In het hoofdstuk 1 van de brief aan de Efeziërs bad Paulus om kennis voor de heiligen in Christus Jezus. Een van de specifieke gebieden waarvan hij wilde dat ze die zouden weten was:

Ef.1:19-23: 19..... welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht, 20 Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechter hand in den hemel; 21 Verre boven alle overheid, en macht, en kracht, en heerschappij, en allen naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomst; 22 En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen; 23 Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult.

De kracht die Jezus Christus uit de dood heeft opgewekt, woont in elke gelovige. Het woord "macht" spreekt van de inherente kracht die in ons, in de persoon van de Heilige Geest, aanwezig is. Denk maar aan het potentieel dat we hebben om voor de Heer te werken; niet in onze eigen kracht, maar in de kracht van de Heilige Geest. Nogmaals, kijk eens naar de enorme kracht die werd aangewend bij de opstanding van Christus. Hij werd uit de dood opgewekt. Hij werd aan de rechterhand van de Vader gezet in de hemelse gewesten. Hij kreeg een positie ver boven alle overheden, machten, krachten, heerschappijen en namen, zowel in deze eeuw als ook in de toekomst. Hij werd verheven om het Hoofd te zijn over alle dingen aangaande de kerk, die Zijn Lichaam is.

"Kol.2:9-10: 9 Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk; 10 En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht;

Efeziërs hoofdstuk 3, vers 20, verhoogt de Ene: *“Die machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in ons werkt”*.

Gods macht kan veel meer doen dan wij kunnen vragen of zelfs kunnen denken. Maar het geweldige is dat deze zelfde kracht in ons werkt!

Om Jezus Christus echt te leren kennen, moeten we eerst de kracht van Zijn opstanding ervaren die in en door ons werkt. Dit betekent dat de Heilige Geest van God controle over ons leven moet hebben. Christus werd niet uit de dood opgewekt door de inspanningen van het vlees. Hij werd opgewekt door de kracht van de Heilige Geest van God. Om de kracht van Zijn opstanding echt te ervaren, moeten wij de Ene toestaan om door ons te werken.

“Rom.8:12-13: 12 Zo dan, broeders, wij zijn schuldenaars niet aan het vlees, om naar het vlees te leven. 13 Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven.

“Galaten 5:25: Indien wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen.

De gemeenschap Zijns lijdens

Terwijl Hij hier op aarde was, verdroeg de Heer Jezus Christus onnoemelijk veel lijden. Hij werd geslagen, bespuugd, gekroond met doornen, met een zwaard in de zijde doorboord, en genageld aan een kruis. Hij werd bespot, veracht en afgewezen door degenen die Hij had geschapen (Johannes 1:10-11). Uiteindelijk droeg Hij in Zijn eigen lichaam, aan het kruis van Golgota, de zonden van de hele wereld (1 Petrus 2:24) en werd verlaten door Zijn eigen Vader (Mattheüs 27:46).

Paulus wil Christus kennen in de “gemeenschap van Zijn lijdens”. Het Griekse woord vertaald met "gemeenschap" is "koinonia", wat betekent "iets gemeenschappelijk hebben of delen". Paulus wilde delen in het lijdens van Christus. Maar hoe is dat mogelijk? In Filip. 1:29 wordt ons verteld:

“Want u is uit genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden;

Het woord "gegeven" komt van het Griekse woord "charizomai", dat een werkwoordsvorm is van het Griekse woord voor "genade". De gelegenheid om in Christus te geloven tot redding is een geschenk van God. Het is Gods goedheid of gunst aan ons geschonken vanwege Zijn liefde voor ons. Maar de mogelijkheid om voor Christus te lijden is ook een gift van Gods genade.

Een voorbeeld hiervan is te vinden in het 4e en 5de hoofdstuk van het boek Handelingen. Hier lezen we hoe de Joodse leiders zich sterk verzetten tegen de boodschap die de apostelen verkondigden, in het bijzonder tegen Petrus en Johannes. In Handelingen 5:40-42 lezen we dat, toen de Joodse raad:

"40..... de apostelen tot zich geroepen hadden, geselden zij dezelve, en geboden hun, dat zij niet zouden spreken in den Naam van Jezus; en lieten hen gaan. 41 Zij dan gingen heen van het aangezicht des raads, verblijd zijnde, dat zij waren waardig geacht geweest, om Zijns Naams wil smaadheid te lijden. 42 En zij hielden niet op, allen dag, in den tempel en bij de huizen, te leren, en Jezus Christus te verkondigen.

Let op de reactie van deze apostelen om gezeselt te worden voor het leren en prediken in de naam van Jezus Christus: "zij waren verblijd!". Zij beschouwden het als een zegen dat zij de kans van God kregen om smaadheid te lijden voor de naam van Jezus Christus. Zijn ze toen gestopt met het prediken? Nee! Ze bleven dagelijks prediken, ze bleven voortdurend in de tempel prediken en ze bleven in elk huis de naam van Jezus Christus prediken! De belangrijkste uitdrukking in deze passage is "om Zijns Naams wil ". Dat is het waarom ze hebben geleden. Niet vanwege zichzelf, maar omdat ze onbevreesd waren om de naam van Jezus Christus te verkondigen.

De apostelen van Jezus, waaronder de apostel Paulus, hebben enorm veel lijden ondergaan. Deze getrouwe mannen ervoeren honger, pijn, slagen, stenigingen, gevangenschappen, bespottingen, verwerping door hun eigen mensen en uiteindelijk, voor de meeste van hen, de dood.

Terug in Filippensen 1:29 lezen we dat het ons gegeven is om "*ook voor Hem te lijden*". Deze uitdrukking draagt het idee van ons lijden "terwille van" of "in plaats van" of als een "substituut voor". De ongelovige wereld, aangevuurd door de duivel zelf, heeft altijd Jezus Christus gehaat en blijft dit vandaag de dag doen. Maar Christus is vandaag niet op aarde. Hij zit aan de rechterkant van de Vader in de heerlijkheid. Toch wordt hij nog steeds gehaat en afgewezen door de mensen. Hij lijdt nog steeds, maar hoe wordt dit lijden

ervaren? Door Zijn heiligen! De Heer Jezus Christus woont in elke gelovige in de persoon van de Heilige Geest. Als we een standpunt innemen voor Christus, zoals de apostelen dat deden in het begin van de Handelingenperiode, zullen we het lijden zeker ervaren. Lijden niet op ons gericht, maar lijden dat gericht is op de Heer Jezus Christus. We lezen in 2 Timotheüs 3:12 dat:

“En ook allen, die godzaliglijk willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden”.

Dit vers zegt niet dat alle gelovigen vervolging zullen lijden, maar dat alle gelovigen die godzalig willen leven in de kracht van Christus Jezus vervolging zullen lijden. We lijden misschien niet zoals de apostelen deden. We worden misschien niet in de gevangenis gezet, en misschien niet geslagen, en misschien niet gedood, maar we zullen vervolgd worden.

Een van de moeilijkste vormen van vervolging is het worden afgewezen door andere mensen. We willen allemaal graag geaccepteerd worden, maar we moeten niet toelaten dat het natuurlijk verlangen ons getuigenis voor de Heer afbreekt. Timotheüs moet van nature een schuchter persoon zijn geweest. Dit is het waarschijnlijk waarom Paulus werd geleid om hem te herinneren aan de Geest die God hem had gegeven.

“2Tim.1:7-8: 7 Want God heeft ons niet gegeven een geest der vreesachtigheid, maar der kracht, en der liefde, en der gematigdheid. 8 Schaam u dan niet der getuigenis onzes Heeren, noch mijns die Zijn gevangene ben; maar lijd verdrukkingen met het Evangelie, naar de kracht Gods;

God heeft ons niet een schuchtere, angstige Geest gegeven, maar een Geest van grote kracht, liefde en een gezonde geest. We moeten staan voor het getuigenis van onze Heer en voor de waarheid van de verborgenheid die gegeven is aan de apostel Paulus. We moeten deelgenoten zijn van de verdrukking die zeker komt voor degenen die een standpunt innemen voor het evangelie van de genade van God. We kunnen dat niet in onze eigen kracht doen. We moeten het doen in de kracht van God die in ons woont. Begint u in te zien waarom Paulus zijn verlangen om Christus te kennen begon met de kracht van Zijn opstanding? We kunnen niet delen in Zijn lijden, tenzij we op Zijn kracht vertrouwen.

Wij krijgen het voorrecht van God om te lijden in plaats van Christus. Paulus zegt in Fil.3:10: *“Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende; En Paulus heeft dat zeker gedaan, zoals we lezen in 1 Korinthiërs 4:9-13. Als we ons overgeven aan de Heilige Geest die in ons woont, zal de Heer Jezus Christus geopenbaard worden in ons leven. Het gevolg is dat de ongelovige wereld ons zal vervolgen omdat we de kostbare naam van Jezus verkondigen. Vanuit een menselijk oogpunt worden we vaak het dichtst naar andere mensen getrokken als we een gemeenschappelijke ervaring van pijn of verdriet delen, zoals het verlies van een geliefde, of het delen van een gemeenschappelijke ziekte of letsel. Desalniettemin wordt onze relatie met de Heer Jezus hechter en vertrouwelijker wanneer we in Zijn lijdens delen. Laten we reageren zoals de apostelen dat deden, en ons verheugen wanneer we kansen krijgen om te lijden voor onze Heer en Verlosser, Jezus Christus.*

Zijn dood gelijkvormig wordende

Het laatste gebied waar Paulus Christus in wil kennen is: *“Zijn dood gelijkvormig wordende”*. Deze uitdrukking verwijst niet naar een eenmalige gebeurtenis, maar naar een voortdurend proces. Het Grieks is hier in de passieve deelvorm van het werkwoord, zodat het werkelijk het idee heeft om "in overeenstemming te worden gebracht met zijn dood". Wat betekent het dat een gelovige in overeenstemming wordt gebracht met de dood van Christus? Het antwoord op deze vraag is te vinden in Romeinen hoofdstuk 6. We lezen in vers 3 en 4:

“3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

Het woord “gedoopt” komt uit een Grieks woord, dat betekent: “indompelen of onderdompelen”. Een goede illustratie is het dompelen van een stuk doek in een kleurstof. Het primaire idee dat door dit woord wordt overgedragen is identificatie. Bijvoorbeeld: in het geval van het doek wordt het met de kleurstof geïdentificeerd door zijn kleur aan te nemen. Hier in Romeinen 6 zien we dat alle gelovigen in Jezus Christus met Hem geïdentificeerd zijn in Zijn dood, begraven en opstanding. God ziet ons “in Christus”. Toen Christus stierf, stierven wij. Toen Christus begraven werd, werden wij begraven. Toen Christus

uit de dood werd opgewekt, werden we opgewekt tot een nieuw leven. Verder lezen we in vers 6 en 7 dat:

“ 6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

De overwinning over de zonde in ons dagelijks leven is al voor ons op het kruis van Golgotha bereikt. Toen Christus aan het kruis stierf, stierf Hij niet alleen voor onze zonden, maar Hij is ook gestorven aan de zonde. Onze oude zondige natuur is gekruisigd met Hem, en als gevolg daarvan zijn we niet langer slaven van de zonde. We zijn bevrijd van de zonde. Dit betekent niet dat we zondeloos zijn nadat we gered zijn. Het betekent simpelweg dat Christus het voor ons mogelijk maakt om de overwinning over zonde te hebben als we ons volledig vertrouwen in Hem, en Hem alleen, stellen. Hij legt verder uit wat ons deel is in vers 11 tot en met 13:

“Rom.6:11-13: 11 Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere. 12 Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelve lichaams. 13 En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelve Gode, als uit de doden levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid.

Als we overwinning over de zonde willen hebben, moeten we onszelf rekenen als zijnde gestorven met Christus. Dat betekent dat we in de eerste tien verzen van dit hoofdstuk voor waar aan moeten nemen wat God heeft gezegd. Wij zijn met Christus gestorven. Onze oude natuur is ook met Hem gekruisigd. Als gevolg daarvan zijn we niet meer slaven van de zonde. Wij zijn opgewekt voor een nieuw leven in Christus. We hebben de keuze. We kunnen onszelf toelaten om door onze oude zondige natuur te worden geleid of we kunnen ons door God laten leiden. We kiezen of de éne of de andere “op te geven”.

Wanneer we op Jezus Christus vertrouwen als Verlosser, krijgen we een nieuwe geestelijke natuur (Efeziërs 4:22-24). Deze natuur is Christus die in ons woont in de persoon van de Heilige Geest. Onze oude natuur (het vlees) verandert echter niet, ook gaat het niet weg als we gered zijn. Het is net zo zondig, net zo egoïstisch, en evenzeer een volgeling van Satan zoals het ooit was (Efeziërs 2:1-3). Maar, zoals we al hebben gezien, heeft onze identificatie met Christus in Zijn

kruisdood ons bevrijd van de kracht van de zonde. U kunt uzelf misschien afvragen: "Waarom vind ik me zelf dan nog een slaaf van de zonde?". De reden hiervoor is beschreven in Romeinen hoofdstuk 7, vers 15-25. Deze passage beschrijft de strijd waar een gelovige doorgaat wanneer hij probeert te leven voor Christus in de kracht van zijn oude natuur. Het resultaat is altijd hetzelfde. We zijn altijd verslagen door de zonde (vers 23). De enig mogelijke manier om de overwinning over de zonde te behalen is door Jezus Christus, onze Heer (vers 25). Paulus beschrijft deze manier van overwinning in Galaten 2:20:

"Gal.2:20: Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft.

Dit is wat Paulus bedoelde met: "Zijn dood gelijkvormig worden"; onszelf rekenen als zijnde gestorven met Christus en met Hem opgewekt te zijn tot een nieuw leven, niet in staat zijnde om dit leven zelf te leven en volledig afhankelijk te zijn van Christus om dit nieuwe leven door ons heen te leven. Het enige deel dat wij hebben uit te oefenen is om ons vertrouwen volledig in Christus te stellen en niet in onszelf. Dit is geen éénmalige toewijding van onszelf aan Christus. Het is een voortdurend proces van geestelijke groei waarin we leren hoe hulpeloos we zijn in onszelf en hoe afhankelijk we zijn van het kruis van Christus.

"Gal.6:14: Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus; door Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld.

Conclusie

Filippenzen 3:10 vat samen waar het Christelijke leven over gaat. Het gaat niet om religieuze organisaties, tradities van mensen, of verordeningen van de wet. Het gaat om onze Verlosser te leren kennen, de Heer Jezus Christus. Het gaat over meer dan alleen de feiten over Christus te weten. Het is zelfs meer dan Christus te kennen als onze Verlosser. Het gaat erom om Christus op een persoonlijke en intieme manier te leren kennen door Hem te ervaren die in en door ons leeft. Als we Hem zo leren kennen, groeien we geestelijk naar volwassenheid en worden we door God gebruikt om het doel te bereiken dat Hij voor ons heeft (Filippenzen 3:12). Mag het verlangen van Paulus het gebed zijn van ieder van ons als Christen:

"Opdat ik Hem kenne"